

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Trondheim, 08.09.2020

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2020/8669

Saksbehandler:
Egil Postmyr

Høring - forslag til tiltak for å redusere bifangst av sjøpattedyr

Miljødirektoratet støtter forslaget om etablering av pingere på garnfiske i Vestfjorden med hensikt å skremme vekk marine pattedyr. Det ser ut til å tilfredsstillende krav om redusert bifangst satt av USA overfor norske fiskerier.

Miljødirektoratet viser til brev fra Fiskeridirektoratet datert 10. juni 2020 med høring av forslag om tiltak for å redusere bifangst av sjøpattedyr.

Generelt

Vi er positive til tiltak som kan redusere bifangst av sjøpattedyr. Markedsadgang til eksport av sjømat til USA aktualiserer problemstillingen godt, men å redusere bifangsten er det også flere grunner til å gjøre.

Høringen synes basert på navn og tittelen til å være mer omfattende enn det den er. Det er ikke gjort en så grundig gjennomgang av problemstillingen som vi hadde forventet, før den ender med et konkret forslag. Det er for eksempel ikke intuitivt for oss hvorfor nise er eneste arten som blir vurdert av de marine pattedyrene, og det savnes også en dypere vurdering av alternative tiltak til dette ene foreslåtte tiltaket i høringen.

Når det er sagt, så skjønner vi av saken at det er gjort en del arbeid underveis med prioriteringer, men som vi mener med fordel kunne vært bedre referert i saken.

Forslaget

Forslaget er et påbud om akustiske skremmere, såkalte *pingere*, for å hindre bifangst av sjøpattedyr og er foreslått å gjelde for alle garnfiskerier i Vestfjorden.

Dette innebærer en endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) § 29a:

«§ 29a. Påbud om akustiske pingere ved garnfiske i statistikkområde 00 (Vestfjorden) ...

Vi ser at dette er en ganske etablert metodikk. Den er i bruk i USA og EU, og den er også foreslått innført tidligere av forskere i Norge. Forslaget er nå utredet og foreslått av et utvalg bestående av forskere på Havforskningsinstituttet, basert på eksperimenter og erfaringer med akustiske alarmer på torske- og breiflabbgarn, der bifangst av nise er redusert med 70 til 100 %.

I en tidligere publiserte studie basert på data fra referansefiskeflåten (data fra 2006-2008), utgjorde statistikkområde Vestfjorden 60% av bifangsten på nise (Bjørge mfl. 2013). Dette er tydeligvis justert noe ned senere, men det virker fornuftig å innføre tiltaket først i dette området.

Det ser heller ikke ut til at investeringene er særlig store, og at det av den grunn har begrenset betydning for utøvelsen av fisket. Grenseverdien som er satt fra USA virker fornuftig, og sammenliknbar med tilsvarende arbeid innenfor ICES og Ospar. Det kan bli mer fokus på bifangst av sjøpattedyr framover.

Når det gjelder ønsket om innskjerping på rapporteringssiden som også er nevnt i forslaget, henger dette sammen med at man for å i det hele tatt si noe sikkert om omfanget av bifangst, må ha bedre data, både på bifangst og på bestandsstørrelse. Dersom man hadde fått på plass en reell rapportering på bifangst av sjøpattedyr, ville dette vært veldig nyttig. Det gjelder for øvrig også rapportering av bifangst på sjøfugl.

Forslaget som er framsatt ser ut til å tilfredsstillende de krav som USA har framsatt for å hindre importforbud fra norske fiskerier. Det kan tenkes at det på lenger sikt må gjøres mer med hensyn til bifangst av marine pattedyr.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Kari Holden
seksjonsleder

Egil Postmyr
seniorrådgiver

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.